

нейскитѣ планини на Френскитѣ придѣли е Вилеманъ (4500 арш.). (Френскитѣ планини, както и южно-германскитѣ правятъ плоскость възвишена, която постъпено се снишава отъ истокъ къмъ западъ.) (Както Карпатскитѣ, тѣй и Френскитѣ планини можтѣ да се раздѣлятъ на двѣ чѣсти: Сѣверна — която е по-малко издигната и Южна — повече издигната. И по едната и по другата се простиратъ отдѣлни върхове, които на мѣсти се отдѣлятъ на планински вериги, както сж на югъ Северскитѣ планини, които се подкачатъ токо-рѣчи отъ политѣ на Пиренейскитѣ планини и оттамъ се раздѣлятъ на нѣколко клонове, отъ които най-високъ е западний, който се наричя Овернска планина; въ нея е най-високый връхъ на Френскитѣ планини — Мондоръ (Mont d'ore) около 1250 арш. вис. Источнийтъ край на сѣверната чѣсть са казва Вогезски планини. Тѣзи двѣ плоскости, сѣверната и южната се скачатъ пом-жду си съ други по-низски мѣста, които посрѣдъ съвсѣмъ се снишаватъ.)

Земята на низка Франция е повечето плодородна, освѣнъ по юго-западната чѣсть дѣто се простиратъ така нарѣченитѣ Ланди — френска сахара. — Освѣнъ най-голѣмата ниска поляна на западъ, въ Франция е забѣлѣжителна още и Ронската.

О-въ Корсика е планинистъ; въ него се намиратъ мѣста високи до 3750 арш.

Повърхнината на Франция има за нея голѣмо значение въ климатическо отношение, защото и тя, както Германия и Австрия. по климатътъ и главнитѣ растения, може се раздѣли на три чѣсти; сѣверна — безъ лозя, срѣдня съ лозя и кестени, и южна, къмъ югъ отъ Сѣверни-тѣ, дѣто, освѣнъ лозя, растятъ и маслини. Това само може се каза. че въ Франция, тѣзи климатически промѣни не сж толкосъ голѣми